

8

VAYESHEV

EXPAND YOUR LIFE STORY.
ALSO, BE SELECTIVE.

*The Characters and Events
Shape the Conclusion*

Parsha
Overview
Vayeshev

Jacob settles in Hebron with his twelve sons. His favorite is seventeen-year-old Joseph, whose brothers are jealous of the preferential treatment he receives from his father, such as a precious many-colored coat that Jacob makes for Joseph. Joseph relates to his brothers two of his dreams, which foretell that he is destined to rule over them, increasing their envy and hatred toward him. Shimon and Levi plot to kill him, but Reuben suggests that they throw him into a pit instead, intending to come back later and

save him. While Joseph is in the pit, Judah has him sold to a band of passing Ishmaelites. The brothers dip Joseph's special coat in the blood of a goat and show it to their father, leading him to believe that his most beloved son was devoured by a wild beast. Judah marries and has three children. The eldest, Er, dies young and childless, and his wife, Tamar, is given in levirate marriage to the second son, Onan. Onan sins by spilling his seed, and he too meets an early death.

Parsha
Overview
Vayeshev

Judah is reluctant to have his third son marry her. Determined to have a child from Judah's family, Tamar disguises herself as a prostitute and seduces Judah himself. Judah hears that his daughter-in-law has become pregnant and orders her executed for harlotry, but when Tamar produces some personal effects he left with her as a pledge for payment, he publicly admits that he is the father. Tamar gives birth to twin sons, Peretz (an ancestor of King David) and Zerach.

Joseph is taken to Egypt and sold to

Potiphar, the minister in charge of Pharaoh's slaughterhouses. G-d blesses everything he does, and soon he is made overseer of all his master's property. Potiphar's wife desires the handsome and charismatic lad; when Joseph rejects her advances, she tells her husband that the Hebrew slave tried to force himself on her and has him thrown into prison. Joseph gains the trust and admiration of his jailers, who appoint him to a position of authority in the prison administration.

Is your life story
predictable?

*How do we broaden our
story without going off
the rails?*

TEXT 1A

BEREISHIT
(GENESIS)
37:1 –2

Jacob settled in the land of his father's
sojourning, in the land of Canaan.

יָשַׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי
אָבִיו, בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

TEXT

1B

BEREISHIT
(GENESIS) 36:1

1. And these are the descendants of Esau, that is, Edom.

2. Esau took his wives from the daughters of Canaan: Adah, daughter of Elon the Hittite; and Oholibamah, daughter of Anah, daughter of Zibeon the Hivite.

א. וְאֵלֶּה תְּלֵדוֹת
עֵשָׂו, הוּא אֲדוֹם:

ב. עֵשָׂו לָקַח אֶת
נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן, אֶת עֲדָה
בַּת אֵילֹן הַחִתִּי, וְאֶת
אֹהֲלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַת
צִבְעוֹן הַחִוִּי:

TEXT

2

RASHI, BEREISHIT
37:1

Scripture described Esau's settlements and his generations, [but only] briefly, because they were not distinguished or important enough to elaborate on [in detail]: how they settled and the order of their wars, [or] how they drove out the Horites. [In contrast,] Scripture elaborates on the settlements of Jacob and his generations and all the events that caused these travels, since they were [considered] important [enough] to G-d to dwell upon at length.

Similarly, you find regarding the ten generations from Adam to Noah: so-and-so begot so-and-so, but when Scripture reached Noah, it dwelt upon him at length.

This is analogous to a pearl that falls into the sand: a person searches in the sand and sifts it with a sieve until he finds the pearl, and when he finds it, he casts the pebbles from his hand and keeps the pearl.

אחר שכתב לך ישובי עשו ותולדותיו
בדרך קצרה, שלא היו ספונים
וחשובים לפרש היאך נתישבו, וסדר
מלחמותיהם איך הורישו את החרי,
פרש לך ישובי יעקב ותולדותיו בדרך
ארכה כל גלגולי סבתם, לפי שהם
חשובים לפני המקום להאריך בהם.
וכן אתה מוצא בעשרה דורות
שמאדם ועד נח פלוני הוליד פלוני,
וכשבא לנח האריך בו, וכן בעשרה
דורות שמנח ועד אברהם קצר בהם,
ומשהגיע אצל אברהם האריך בו.
משל למרגלית שנפלה בין החול, אדם
ממשמש בחול וכוברו בכברה עד
שמוצא את המרגלית, ומשמצאה הוא
משליך את הצורות מידו ונוטל
המרגלית.

*The Torah speaks about
Yaakov's children;
Rashi tells us that it is a
continuation from last
week, which left off with a
list of Esav's descendants.*

TEXT 3A

BEREISHIT
(GENESIS)
36:31–39

לא. וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם, לְפָנַי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

לב. וַיְמַלֶּךְ בְּאֲדוֹם בְּלַע בֶּן בְּעוֹר, וְשֵׁם עִירוֹ דְּנֶהְבֵּה:

לג. וַיָּמָת בְּלַע, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן זָרַח מִבְּצָרָה:

לד. וַיָּמָת יוֹבָב, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי:

לה. וַיָּמָת חֲשָׁם, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו הֶדְד בֶּן בְּדַד הַמֶּכָּה אֶת מִדְיָן בְּשֹׁדֵה
מוֹאָב, וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית:

לו. וַיָּמָת הֶדְד, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו שִׁמְלָה מִמִּשְׁרָקָה:

לז. וַיָּמָת שִׁמְלָה, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו שָׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנֶּהָר:

לח. וַיָּמָת שָׂאוּל, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו בְּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבֹּר:

לט. וַיָּמָת בְּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבֹּר, וַיְמַלֶּךְ תַּחְתָּיו הֶדְר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ,

וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבַּאֵל בַּת מִטְרַד בַּת מִי זָהָב:

TEXT

3A

BEREISHIT
(GENESIS)
36:31–39

31. And these are the kings who reigned in the land of Edom before any king reigned over the Children of Israel:

32. Bela, son of Be'or, reigned in Edom, and the name of his city was Dinhabah.

33. Bela died, and Jobab, son of Zerach of Botzrah, reigned in his stead.

34. And Jobab died, and Chusham of the land of the Temanites reigned in his stead.

35. Chusham died, and Hadad, son of Bedad, who defeated Midian in the field of Moab, reigned in his stead. The name of his city was Avit.

36. Hadad died, and Samlah of Masrekah reigned in his stead.

37. Samlah died, and Saul of Rehoboth by the river reigned in his stead.

38. Saul died, and Baal Chanan, son of Achbor, reigned in his stead.

39. Baal Chanan, son of Achbor, died, and Hadar reigned in his stead. The name of his city was Pa'u; his wife's name was Mehetabel, daughter of Matred, the daughter of Mei Zahab.

TEXT 3B

RASHI, BEREISHIT
(GENESIS) 36:31–
39

“And these are the kings, etc.”
There were eight kings, and Jacob raised an equal number in whose days the kingdom of Esau temporarily ceased to exist, namely, Saul, Ish Bosheth, David, Solomon, Rehoboam, Asa, Abiah, and Jehoshaphat.

”וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים וְגו'“:
שְׁמוֹנֶה הָיוּ וּכְנָגְדָן הָעַמִּיד
יַעֲקֹב וּבִטֵּל מַלְכוּת עֵשָׂו
בִּימֵיהֶם, וְאֵלֹהֵן, שָׁאוּל,
וְאִישׁ בֹּשֶׁת, דָּוִד, וְיִשְׁלֹמֹה,
רְחֹבָם, אֲבִיָּה, אָסָא,
יְהוֹשָׁפָט.

Question #1

Why talk about
Esav's children?

*Rashi says the details are
just to provide context,*

*But listing Esav's
descendants doesn't
seem to provide any
context!*

TEXT 4A

BEREISHIT
(GENESIS) 33:14

Let my lord go on ahead of his servant, while I travel slowly, at the pace of the cattle before me and at the pace of the children, until I come to my lord in Se'ir.

יַעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדּוֹ,
וְאֲנִי אֶתְנַהֵלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לִפְנֵי וּלְרֶגֶל
הַיְלָדִים, עַד אֲשֶׁר אָבֹא אֶל
אֲדֹנָי שְׁעִירָה:

TEXT 4B

RASHI, BEREISHIT
(GENESIS) 33:14

“Until I come to my lord in Se’ir.” He mentioned a much longer journey, for he really intended to go only as far as Succoth. Jacob said, “If Esau means to do me harm, let him wait to do so until I reach his abode at Se’ir.” Therefore he did not go to Se’ir.

So when will he go? In the days of the Messiah, as it is said (Obadiah 1:21), “And saviors shall go up on Mount Zion to judge the mount of Esau.”

"עַד אֲשֶׁר אָבֵא אֶל אֲדֹנָי
שְׁעִירָה": הֶרְחִיב לוֹ
הַדֶּרֶךְ, שְׁלֹא הָיָה דַעְתּוֹ
לִילֵךְ אֶלָּא עַד סְכוֹת;
אָמַר, אִם דַעְתּוֹ לַעֲשׂוֹת
לִי רָעָה, יִמְתִּין עַד בּוֹאִי
אֶצְלוֹ, וְהוּא לֹא הֵלֵךְ.
וְאִימְתִי יֵלֵךְ? בְּיָמֵי
הַמְּשִׁיחַ, שְׁנֵאמַר "וְעָלוּ
מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפֹּט
אֶת הַר עֵשָׂו".

Answer #1

Why talk about *Esav's* children?

Yaakov's journey is still ongoing.

Every Jew is on a path to manifest G-dliness, and Esav's descendants are critical to that mission.

TEXT 5

RABBI CHAIM
VITAL, ETZ
CHAIM, SHAAR
HAKELALIM, CH.
1-2

G-d wished to create the world to benefit His creations and [so that] they should recognize His greatness and merit to become an instrument of Heaven and cleave to Him. In so doing, He emanated a single point that included ten indiscernible [points] all contained in one container. . . . This is called the World of “Chaos and Emptiness” (Tohu vaVohu), the world of points. . . .

These containers broke on account of the great light they contained but could not bear. G-d noted this, and He desired to repair all of the worlds so that they could tolerate this light. He did so by diffusing the light and distancing the lights from His supernal self so that the lights would become more concealed. Thus the world would be sustainable and able to tolerate the light

כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את
העולם כדי להיטיב לברואיו, ויכיר
גדולתו, ויזכו להיות מרכבה למעלה
להידבק בו יתברך – האציל נקודה
אחת הכלולה מעשר (והם עשר
ספירות של העקודים, שהיו בכלי אחד)
ולא היו נראים. . . . וזהו נקרא עולם
התהו ובוהו ועולם הנקודות. . . .
והנה, לפי שראה המאציל העליון כי
אלו הכלים נשברו לסיבת היות האור
הגדול ולא יכלו לסובלו, לכן עלה
ברצונו לתקן כל העולמות באופן שיוכלו
לסבול האור הזה. וזהו על ידי
התפשטות האור וברחיקותם מן
המאציל העליון, אשר האורות יבואו
יותר מכוסים, ובזה יהיה קיום
להעולמות וכוח לסבול האור.

TEXT

6

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TORAH OR,
VAYISHLACH, PP.
24A–B

It is known that Jacob's source is from . . . the World of Tikun, and Esau's source is from . . . the World of Tohu.

The lights of Tohu are very great, and could not be integrated into any vessels. They departed from the vessels and remain in a transcendent state, while the vessels shattered and fell below. Therefore the terrestrial Esau was wicked. However, in Esau's source in the abstractness of Tohu, the lights of Tohu are higher than the lights of Tikun.

הנה ידוע שיעקב שורשו הוא
מבחינת שם מ"ה דעולם
התיקון, ושרשו של עשו הוא
מבחינת עולם התוהו.
והאורות דתוהו הם גדולים
מאוד, ולא יכלו להתלבש בתוך
הכלים. ונסתלקו מהכלים והן
בחינת מקיפים, והכלים נשברו
ונפלו למטה. לכן היה עשו
שלמטה רשע, אבל מצד שורש
שורשו במקיפים דתוהו, הרי
האורות דתוהו הם למעלה
מהאורות דתיקון.

Two Stages in Creation

The world of *Tohu* (Chaos)
Esav

The world of *Tikun* (Order)
Yaakov

TEXT 7

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TORAH OR,
APPENDIX TO
MEGILAT ESTHER,
PP. 117B–C

Our sages say, “The Jewish people were exiled among the nations to increase converts.” [This is not to be understood literally; rather, “converts” is a reference to] the holy sparks that tumbled down from the World of Tohu that we sublimate by way of eating and drinking.

[To explain.] Jacob’s family of seventy persons is opposed by the seventy nations of the world. These negative forces stem all the way from the abstract World of Tohu, the eight primordial kings. . . .

About each one of those kings, the verse states, “He reigned, and he [shortly thereafter] died,” . . . which symbolizes the idea of “shattered vessels”—the notion that 288 divine sparks scattered into the lower worlds.

יש להקדים מאמר רבותינו זכרונם
לברכה . . . "לא גלו ישראל לבין
עובדי כוכבים אלא כדי להוסיף עליהן
[גרים]". והיינו בחינת הניצוצים שנפלו
מעולם התוהו שמבררים על ידי
האכילה ושתיה.

דהנה . . . השרים של עובדי כוכבים
לנגד שבעים נפש דיעקב, וכל שר
ושר יש לו שורש עליון עד רום
המעלות דהיינו עד בחינת . . . תהו
שהן הנקראות ז' מלכים קדמאין . . .
והנה כתיב בכל אחד ואחד מהז'
מלכים "וימלוך", "וימת" . . . והיינו
ענין ובחינת שבירת הכלים, שנשברו
ונפלו עמהם רפ"ח ניצוצים בעולם
הבריאה כו' . . .

TEXT

7

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF
LIADI, TORAH OR,
APPENDIX TO
MEGILAT ESTHER,
PP. 117B–C

The foodstuff of this world contains energy from a benign sense of evil that is integrated in the form in which it grows. Really, all forms of human sustenance are like this. Now, when a person takes that food and uses the energy it provides to pray with focus and intense dedication to G-d, they have taken a divine spark trapped in the food and the clutches of evil and redeemed it, shepherding that spark under the wings of the Shechinah.

והתחייה שלהן, היינו על ידי שהאדם
אוכל מזון ומאכל שנשפע על ידי
קליפת נוגה, ומתלבש בלבוש שגדל
שם וכל צרכי שפע דומם צומח חי
מדבר אשר שם, ואחר כך הרי הוא
בכוח מאכל זה מתפלל בכוונה,
שמוסר נפשו באחד כו', והרי על ידי
זה הוא מעלה לבחינת הניצוץ אלקי
השורה בכוח מאכל ההוא שהיה
תחת ממשלת קליפת נוגה, ומעלהו
ומכניסו תחת כנפי השכינה.

TEXT

8

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
15, P. 305

The purpose of Jacob's settlement is not just about him and his family inhabiting the Land of Israel; rather, it is (as Jacob said to Esau), "Until I reach my lord in Se'ir," namely, the coming of Mashiach. . . .

In other words, the discussion is not just about Jacob taking up residence; rather, it's about the purpose for which Jacob must reach there—Se'ir. Inasmuch as Jacob can only get there by interacting and engaging with Esau and his family, it turns out that Jacob's true story is hidden within Esau's.

דער תכלית פון ישובי יעקב איז ניט נאר דער באזעצן זיך פון יעקב ובניו אין זייער לאנד — ארץ ישראל, נאר (ווי יעקב האט געזאגט עשו'ן) "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה", וואס דאס מיינט — ווי רש"י טייטשט עס אפ — דער קיום היעוד "בימי המשיח . . . ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו" . . . דא רעדט זיך (בעיקר) ניט וועגן די ישובי יעקב כשלעצמם . . . נאר וועגן דער שלימות ותכלית צו וועלכער יעקב דארף צוקומען — אבוא גו' שעירה; און וויבאלד דאס ווערט דערגרייכט דוקא דורך דער עבודה אין (און מיט) ישובי עשו ותולדותיו . . . הייסט עס, אז דער תכלית ושלימות פון יעקב איז באהלאטן אין עשו'ן.

Exposing the inherent goodness in the mundane is our mission.

Upon revealing all the sparks, the world will be a home for G-d, ushering in the era of Mashiach.

Question #2

But how do we ensure that we don't get tainted while engaging with the "Esavs"?

How to avoid getting carried away?

“... A person searches in the sand and sifts it with a sieve until he finds the pearl, and when he finds it, he casts the pebbles from his hand and keeps the pearl ...”

-Rashi Bereishit 37:1

TEXT

9

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
15, PP. 305–307

The metaphor speaks of two items—sand and pebbles—because in our quest to conquer Esau, there are two methods of conquest and sublimation . . .

represented by “sand” and “pebbles.” . . .

Sand covers over items, as in our metaphor—it covers the pearls.

However, it’s not an inherently negative thing, as it has constructive uses. . . . By contrast, pebbles don’t just obstruct things, they are downright harmful, with little productive use, so they must be discarded. . . .

This is instructive for our task in Exile. . . .

In the context of our job to redeem divine sparks, “sand” and “pebbles” indicate two methods:

דאס איז אויך דער ביאור אין די צוויי ענינים אין משל — "עפר" און "צרורות" — ווייל אין דעם ענין פון "לשפוט את הר עשו" זיינען דא צוויי אופני זוכן בירור ומשפט . . .

און דאס איז בדוגמא צו די צוויי ענינים פון עפר און צרורות: עפר איז דבר המעלים ומסתיר — ווי דא בעניננו, אז דער עפר פארדעקט און פארשטעלט די מרגלית; אבער דאס איז ניט קיין רע גמור און מ'קען עס איבערמאכן לטוב, ביז מ'זאל האבן פון דעם א תועלת. . . . אבער דער ענין פון צרורות איז ניט נאר א דבר המעלים ביז אז פון דעם איז ניטא קיין תועלת, נאר נאכמער — ס'איז א דבר המזיק. . . . וואס מען דארף מאבד זיין. . . .

דאס איז אויך די הוראה צו אידן במשך זמן הגלות: . . . און די עבודה פון בירור הניצוצות זיינען חכמינו זכרונם לברכה מרמז אין דעם משל פון דעם מרגלית מושלכת בתוך העפר ובתוך הצרורות:

TEXT

9

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
15, PP. 305–307

“Pearls” are a metaphor for those divine sparks that have fallen into the “sand” and “pebbles” of this material world.

“Sand” is a metaphor for material things that only obstruct the divine spark. A Jew can redeem these sparks by engaging with that matter in a holy way.

“Pebbles” are a metaphor for utterly evil things from whose clutches the holy spark cannot be extracted with conventional methods. Instead, these items must be discarded.

די מרגלית איז א משל אויפן ניצוץ דקדושה
וואס איז אראפגעפאלן אין עפר וצרות —
וואס זיי בעצייכענען די צוויי סוגים אין דברים
גשמיים:

עפר וויזט אויף די דברים גשמיים וואס זיינען
בלויז מעלים ומסתיר אויף די ניצוצות קדושה
(מרגליות), און א איד בעבודתו קען פון זיי
מברר זיין די ניצוצות און מעלה זיין זיי לשרשם;
צרות ווייזט אויף זאכן וואס זיינען רע לגמרי
און ביז אז (חלקם) קען מען פון זיי ניט
ארויסנעמען (דורך עבודה רגילה) דעם ניצוץ
קדושה . . . און די זאכן דארף מען דוחה זיין.

The Filter

Pearls

All that's clearly holy.

Sand

Esav's two elements.

Pebbles

TEXT 10

MIDRASH
VAYIKRA RABAH,
13:5

Why are the Edomites compared to a pig? Just as the pig crouches and shows off its hooves to claim, “I am kosher!” so does the Edomite kingdom plunder and steal and boast as if they’re governing.

A story is told about a certain governor who would kill thieves, adulterers, and sorceresses. He bent over and told his minister, “I have done all three in one night.”

למה נמשלה לחזיר? לומר
לך, מה חזיר בשעה שהוא
רובץ מוציא טלפיו ואומר:
ראו שאני טהור, כך מלכות
אדום מתגאה וחומסת
וגוזלת, ונראית כאלו מצעת
בימה.

מעשה בשלטון אחד שהיה
הורג הגנבים והמנאפים
והמכשפים, גחין ואמר
לסנקליטין: שלושתן עשיתי
בלילה אחד.

TEXT 11

MIDRASH CITED
IN SHALAH,
PARSHAT CHAYEI
SARAH

The pig will be purified in
future [Messianic] times.

עתידי חזיר
ליטהר.

TEXT 12

OBADIAH 1:18

And the house of Jacob shall be fire
and the house of Joseph a flame,
and the house of Esau shall
become stubble, and they shall
ignite them and consume them,
and the house of Esau shall have
no survivors, for G-d has spoken.

וְהָיָה בַּיַּת יַעֲקֹב אֵשׁ,
וּבַיַּת יוֹסֵף לֶהֱבֵה,
וּבַיַּת עֵשָׂו לְקֶשׁ,
וְדָלְקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם,
וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבַיַּת
עֵשָׂו כִּי ה' דִּבֶּר:

The pig is a direct metaphor for the concept of transforming and redeeming the quasi-evil.

Nonetheless, there are still elements of Esav that must be completely eradicated.

Answer #2

How to avoid getting carried away?

*By being discerning.
Decide what can be
utilized positively, and
what must be eradicated.*

Filters in life are critical.
*They enable us to
spread our wings—and
stay true to mission at
the same time.*

Next Week

Chanukah

**IT'S DARK OUT THERE?
LOOK AGAIN.**

*Chanukah Celebrates the Quest for
Light. Leave the Speeches for Later.*

